

شیوع کرونا و تلاش جهانی برای نجات جان انسان‌ها

کرونا و شیوع جهانی این بیماری، همچون شماره‌های پیشین اکونومیست، در بخش‌های زیادی از این هفته‌نامه مورد بررسی قرار گرفت. تیتر مهم و طرح جلد این هفته‌نامه نشان می‌دهد که مطالب این شماره پیرامون شیوع جهانی کرونا، فوت شمار زیادی از انسان‌ها و آسیب‌های اقتصادی خواهد بود.

کد خبر: ۸۶۳۱۱

تاریخ: ۰۷ فروردین ۱۳۹۹ - ۱۳:۴۰

به گزارش گروه بین‌الملل مانا، جدیدترین شماره اکونومیست به تاریخ ۲۱ مارس ۲۰۲۰، در گزارشی تحت عنوان «پرداخت برای توقف شیوع؛ تلاش برای نجات جان انسان‌ها و نجات اقتصاد که گزینه‌های رنج‌آوری را به همراه خواهد داشت» نوشته است که تا کنون، علاوه بر چین، بیش از ۹۰ هزار نفر در ۴۳ کشور به ویروس کرونا مبتلا شده‌اند. برای مقابله با این بیماری، کشورها سیاست‌های مختلفی را اتخاذ کرده‌اند؛ برخی از این کشورها در ابتدا به شیوع این بیماری بی‌توجه بودند، اما در نهایت مجبور شدند تا سیاست‌های قرنطینه اعمال کنند. در برخی از کشورها از ابتدا سیاست‌های قرنطینه اعمال و رستوران‌ها و کافه‌ها نیز بسته شد و در نهایت بعضی از کشورها در راستای این سیاست، رفت و آمدهای درون و برون شهری را نیز به شدت کنترل کردند.

اگرچه این تصمیمات به خصوص کنترل شدید رفت و آمد می‌تواند تا حدودی جان انسان‌ها را نجات دهد، اما تأثیرات اقتصادی، بسیار شدیدتر از آن چیزی خواهد بود که اقتصاددانان پیش‌بینی کرده‌اند.

یک گروه تحقیقاتی در امپریال کالج لندن با استفاده از مدل اپیدمیولوژی، طرحی را ارائه دادند تا به سیاست‌مداران برای مقابله با این بحران کمک کنند. این پژوهش بر ادامه سیاست‌های قرنطینه افراد مبتلا، تعطیلی کسب و کار، مدارس و دانشگاه‌ها تأکید دارد تا رشد صعودی شیوع به این بیماری متوقف شود. باوجود این، این پژوهش نشان می‌دهد که به رغم اتخاذ این سیاست‌ها، نه تنها این بیماری ریشه‌کن نمی‌شود، بلکه ویروس باقی‌مانده تا پایان تابستان باعث مرگ بیش از دو میلیون نفر در آمریکا و ۵۰۰ هزار نفر در انگلستان خواهد شد. این درحالیست که نیاز به مراقبت‌های ویژه حدود هشت برابر ظرفیت‌های موجود - در انگلستان- خواهد بود.

در نتیجه کشورها ناچار خواهند شد تا به سبک زندگی قرنطینه عادت کنند چراکه ممکن است ویروس بازگشته و سایر جمعیت را نیز مبتلا کند. پیشگیری از ابتلا به این بیماری باید از شیوع این بیماری پیشی بگیرد تا زمانی که ویروس از بین رفته و یا واکسن آن کشف شود.

اگرچه سخن از این اقدامات آسان است، اما در واقعیت دردناک و رنج‌آور خواهد بود. مردم عادی توان مقابله با روزهای طولانی قرنطینه را نخواهند داشت و ادامه این شرایط، وضعیت اقتصادی را بسیار وخیم خواهد کرد. شاید سیاست‌های چین و کره جنوبی در پیگیری بیماری، شناسایی افراد مبتلا با استفاده از اپلیکیشن‌ها، ارتقای شبکه‌های اجتماعی و تشویق افراد به زندگی اجتماعی بدون حضور در اجتماع و ادامه کسب و کارهای آنلاین و کار در خانه برای مدت زمانی مفید باشد. در همین حال کشورها باید تست همگانی داشته تا بتوانند افراد مبتلا را به سرعت شناسایی، قرنطینه و درمان کنند. امید است که مجموع این سیاست‌ها در روند پیشگیری از این بیماری مؤثر واقع شود؛ اگرچه صرف امید دادن، سیاستگذاری نیست!

این هفته‌نامه در تمامی بخش‌ها به موضوع کرونا در سایر کشورها پرداخته و در سایر گزارش‌ها در بخش‌های مختلف می‌نویسد که حتی جزایر کوچک و دور افتاده از این بیماری در امان نخواهند بود.

در آمریکا، شیوع بیماری و قرنطینه یادآور فیلمی است که شخصی از کما به هوش آمده، اما خیابان‌ها را خالی از انسان می‌بیند، گویی به شهره مرده‌ای سفر کرده باشد. در استرالیا افراد با کمبود مواد غذایی و حتی انواع دستمال کاغذی روبه‌رو هستند و اقتصاد این کشور، که برای ۲۸ سال آسیب ندیده بود، اکنون شکننده شده است. در کشورهای مسلمان، ویروس کرونا سبک مذهبی افراد را تغییر داده و مسلمانان به جای اقامه نماز در مساجد، در خانه‌های خودشان نماز می‌خوانند. در فرانسه، انتخابات محلی به حالت تعلیق درآمد و رستوران‌ها، جشنواره‌ها و کافه‌ها نیز بسته شده‌اند.

در هند، اما نگرانی از شیوع بیماری بسیار بالا بود. هند کشور فقیر و پرجمعیتی است که در صورت شیوع گسترده بیماری با کمبود امکانات روبه‌رو خواهد شد. با وجود این، تا کنون تنها ۲۰۰ هزار مبتلا در هند شناسایی شده و سه نفر فوت کرده‌اند.

هند از آغاز شیوع بیماری، پروازهایش را به حالت تعلیق درآورد و افرادی که از شهرهای ووهان، تهران و میلان به هند سفر می‌کردند به شدت کنترل می‌شدند. همچنین، قرنطینه عمومی اعلام شد و افراد اجازه نداشتند منازل خود را ترک کنند. در همین حال، شبکه‌های تلویزیونی برنامه‌هایی را ترتیب دادند تا افراد برای تماشای تلویزیون در خانه بمانند. تمامی اجتماعات، گردهمایی‌ها و مراسم به حالت تعلیق درآمد. رستوران‌ها، کافه‌ها، تئاترها و سینماها در همان ابتدا تعطیل شدند تا از اجتماع افراد جلوگیری شود. نگرانی از شیوع بیماری در هند به دوران تجربه تلخ تب اسپانیایی برمی‌گردد که باعث مرگ ۱۸ میلیون هندی یا به عبارتی شش درصد از جمعیت شد. این تجربه تلخ در کنار کمبود امکانات پزشکی و بهداشتی و حتی کمبود آب آشامیدنی، فقر و جمعیت بالا باعث شد تا مقامات هندی پیش از درمان به فکر پیشگیری باشند.

در انتها، گفتنی است که پیامدهای ویروس کرونا تنها محدود به مرگ انسان‌ها و آسیب‌های اقتصادی نمی‌شود، بلکه در مواردی روابط میان کشورها را نیز با بحران روبه‌رو کرده است. روابط میان چین و آمریکا که به نظر

می‌رسید مسیری رو به بهبود داشت، با شیوع این بیماری دچار بحران شد. مقامات چینی بر این باورند که ویروس کرونا توسط سربازان آمریکایی به این کشور وارد شد و در مقابل «دونالد ترامپ» رئیس‌جمهور آمریکا کرونا را ویروس چینی می‌نامد. این گفته ترامپ که به باور بسیاری نژادپرستانه تلقی می‌شود روابط دو کشور را به شدت تیره کرده و مشخص نیست ادامه وضعیت کنونی چه تأثیری بر روابط دو کشور، موضوعات مورد بحث طرفین و آینده اقتصاد جهانی خواهد داشت.